

Jeg skal sige fru Yvonne Herløv Andersen, hr. Frank Aaen og fru Tove Videbæk mange tak for støtten. Vi vil også gerne bearbejde det her i et udvalgsarbejde, for det er jo rigtigt, at hjemløshed og misbrug er meget mere komplekse end det, vi peger på her – utrolig meget mere kompleks – og derfor er der brug for et grundigt udvalgsarbejde, der sikrer, at vi forfiner det så meget som muligt.

Jeg vil runde af med at sige, at jeg ikke tror, vi havde bragt områderne her til det punkt, som vi har, hverken med hensyn til hjemløshed, de sindslidendes forhold eller misbrugerens forhold, hvis vi ikke konstant havde skubbet på ved debatter i Folketinget, hvor vi siger, at vi ikke vil acceptere, at mennesker, der lever på bunden af vores samfund, lever det liv, som de gør. Derfor bliver vi ved fra SF's side med at skubbe på og sige, at vi skal finde svar, der sikrer de her mennesker bedre forhold.

Vi er i dag rigere end nogen sinde. Vi står over for en generel politisk debat, der hedder: Skal vi bruge den stigende rigdom til, at mennesker også med høj indkomst får større privatforbrug ved at sænke skatten og sådan noget, eller synes vi, at vi skal bruge den stigende rigdom til at sikre bedre vilkår for de hjørner af velfærds-samfundet, der endnu ikke fungerer tilfredsstillende. Det er kernen i det her beslutningsfor-slag?

Det er et principielt politisk valg. Det er et principielt politisk valg mellem højre og venstre i dansk politik, og også derfor er Dansk Folke-partis bemærkninger helt uforståelige.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nej, de bemærkninger er særdeles forståelige, netop fordi hr. Villy Søvndal jo faktisk år efter år har stået og fremsat det samme beslutningsfor-slag, og hr. Villy Søvndal har været regeringens parlamentariske grundlag. Hvorfor er hr. Villy Søvndal så nødt til at komme med det samme forslag år efter år, gang efter gang?

Regeringen har siddet i 8 år. Hr. Villy Søvndal har haft alle chancer, og derfor siger Dansk Folkeparti, at nu vil vi søreme prøve noget nyt. Og Dansk Folkeparti regner da bestemt med at få en meget stor indflydelse på den kommende regering, så mon ikke vi lige skal se, om vi ikke kan gøre det en tand bedre? Det tror Dansk Folke-parti i hvert fald på.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Hr. Villy Søvndal kan ikke forstå, at Venstre ikke vil støtte SF's forslag, når vi nu er enige i intentionerne.

Men det er vores opfattelse, at der er mennesker i dag i det administrative system og det politiske system, som har et ansvar for, at alle de gode forslag, vi har vedtaget herinde, bliver ført ud i livet, og de mennesker skal fastholdes på deres ansvar. Vi skal ikke begynde at bruge flere penge, flere kræfter på at administrere, men vi skal bruge kræfterne på at hjælpe de af vores medborgere, som har brug for hjælp. Det er dér, der skal sættes ind, og så skal mennesker, som påtager sig et politisk ansvar, som påtager sig et administrativt ansvar, fastholdes på det ansvar.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Men jeg er jo enig med fru Tove Fergo i, at mennesker ude lokalt skal fastholdes på deres ansvar.

Jeg fik ikke svar i sidste runde på, hvad man så stiller op med den kommune, som fru Tove Fergo selv nævnte, nemlig Gentofte, hvor borgmesteren, som i øvrigt er konservativ, siger: Jeg har været ude og kigge i hvert eneste hjørne af min kommune, og det lykkedes mig ikke at finde et eneste sted, hvor jeg er i stand til at bygge en støttet bolig til en hjemløs.

Hvad skal man så gøre? I et område, hvor folk er så rige, at de konsekvent stemmer konservativt eller på Venstre, og hvor den der rigdom lukker så meget, at man siger, at selv de allerfattigste af vore egne vil vi ikke stille noget op med, skal man så sige: Jamen det er der ikke noget at gøre ved?

Det er derfor, jeg tit undrer mig over fru Tove Fergos gode vilje, som jeg bliver rørt over, men samtidig undrer jeg mig over, at den gode vilje ikke får nogen konsekvens, ingen betydning, andet end ord fra en talerstol.

Man må da forvente, at når man brænder så meget for det, som fru Tove Fergo gør, så er man også villig til at tage fat de steder, hvor folk ingenting vil, og sige, at det vil vi ikke finde os i, det vil vi ikke acceptere, I må også være med til i så rigt et område at løse jeres del af de sociale problemer.

Til fru Aase D. Madsen, som synes, at vi har skubbet for lidt på: Jeg synes, at rækken over ting, vi har fået gennemført, er ganske lang, men vi ville gerne have været endnu længere – end-